

Turinys

Credo

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Ateik, Šventoji Dvasia!	2
<i>Tomas VILUCKAS</i> Bažnyčios siela	4
Sekminių devyndenienis	6
<i>Kun. doc. dr. Romualdas DULSKIS</i> Marijoje paslėptas Dievo Tėvo lobis	8
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Biblinė Rožinio slėpinių prasmė (V)	9
Klausimai ganytojams	11

Kronika

<i>Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Jonas ŽEMAITAITIS</i> Bažnyčios pulsas	12
<i>Dr. Andrius NAVICKAS</i> Apie „žmogaus teises“	14
<i>Dr. Paulius SUBAČIUS</i> Kas šeimą paverčia iššūkiu?	15

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Vaidilė ŠUMSKIENĖ</i> Ji nesiekė karjeros, bet buvo Motina...	17
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Padaryti geresnį bent mažąjį aplinkos pasaulį	19
<i>Dalia LUKĖNIENĖ</i> Jei vaikai nesvarbūs...	20
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Rūpestinga motinystė ar sėkminga karjera?	22
Mama muša!?!	24

Už gyvenimą ir gyvybę

Trynukai	25
----------	----

O mes kitokie

Ypatinga mama. Ypatingam vaikui	26
---------------------------------	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Pralaimėjimas	27
--	----

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> Atrasti motinystę	30
--	----

Akiračiai

Marija Sklodovska-Kiuri	31
-------------------------	----

Mandagumas mūsų kasdieninis

Ištaiga, darbuotojai ir artimieji	33
-----------------------------------	----

Sveikata

Apie šieno slogą	34
------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Karjeros moteris	35
---	----

Mielos ir mieli,

gegužės „Artuma“ Jus sveikina Sekminių – Šventosios Dvasios atsiuntimo spindesiu; nors viršelio piešinys – iš Viduramžių manuskripto, tačiau jis juk žavingas ir šiandien. Argi nenuostabu, kad Marija yra centre tokio reikšmingo įvykio, apie kurį pats Kristus skelbė prieš pat Velykas: „...sakai jums gryną tiesą: jums geriau, kad aš iškeliauju, nes jei neiškeliausiu, pas jus neateis Globėjas“ (*Jn 16, 7*). **Moteris** ir vėl, kaip kūtelėje ar prie Kryžiaus, – svarbiausių Išgelbėjimo istorijos akimirkų šerdyje! Ir kas po to dar gali drįsti teigti, jog krikščionybėje ar Bažnyčioje moteris nepakankamai vertinama?!

Gegužę vėl pagarbos bei padėkos giesmėmis, litanijomis, gėlėmis apipinsime ne tik Mariją, Dievo Motiną, bet ir savo motinas, žmonas ir seses sveikinsim, linkėsime, meldsim... Tik ar suklsim: o kaipgi ten kasdienybėje, ne per šventes, jos gyvuoja?.. Kažkas man atsiuntė vaizdelį, tokį, kuriuo negaliu nepasidalyti su Jumis, pavadintą „Tikra tiesa apie mamas“:

Mama ir tėtis žiūri televizorių. Mama sako:

– Pavargau, be to, jau vėlu. Einu miegoti.

Ji nuėjo į virtuvę. Praeidama paėmė nuo kėdės paliktus kelis drabužius ir įmetė į skalbimo mašiną. Išlygino marškinius ir prisiuvo ištrūkusią sagą. Sutepė keliolika sumuštinių rytui, iš šaldiklio išėmė gabalą mėsos rytdienos pietums, patikrino, ar pusryčiams užteks dribsnių, pripildė cukrinę. Surinko į dėžę ant stalo pabertas kaladėles, išdėliojo puodelius bei šaukštus pusryčiams, paruošė kavos aparatą. Įjungė belaidžio telefono kroviklį. Palaistė gėles, išnešė šiuksles ir padžiovė porą rankšluosčių. Paskui nusižiovavo, pasirąžė ir patraukė miegamojo link. Pakeliui, sustojusi prieškambaryje prie stalelio, brūkstelėjo raštelį mokytojui, paliko sūnui pinigų kelionei, pakėlė nuo grindų nukritusį sąsiuvinį. Sukūrė šeimos draugui sveikinimą su gimtadieniu, idėjo į voką ir priklijavo pašto ženkliuką. Parengė pirkinį sąrašą ir įsidėjo į rankinuką. Vonioje nusivalė veidą „trys viename“ pieneliu, pasitėpė naktiniu kremu, išsivalė dantis ir nusikirpo nagus.

Tėtis šūktelėjo iš kambario:

– Argi nesirengei gulti?

– Einu einu, – atsakė.

Pakeitė vandenį šuns dubenėlyje, įbėrė katei ėdalo. Patikrino, ar užrakintos durys ir kieme dega šviesa. Užsuko į vaikų kambarį, užgesino naktines lempeles, išjungė garso bei vaizdo grotuvus, pakabino į spintą nuo grindų pakeltus marškinėlius, sutvarkė batų lentyną, surinko ir išnešė nešvarias kojines. Trumpai šnektelėjo su dukra, kuri dar rengė pamokas. Miegamajame nustatė žadintuvą, pasiruošė drabužius kitai dienai ir į šešių būtinų atlikti darbų sąrašą užsirašė dar tris. Pasimeldė ir atsigulė.

Tuo metu tėtis išjungė televizorių, pasakė einąs miegoti, nors šie žodžiai niekam nebuvo skirti. Ir nuėjo!..

Mano vyriškąją širdį šie žodžiai tiesiog persmeigė ir vos suspėjau užspausti ašarą... Ko gi verti mūsų, mieli vyrai, sveikinimai, gėlės, maldos, jeigu šįvakar vėl pasikartos toks pat vaizdelis?.. Po pirmo smūgio atsigavęs, vis dėlto išdrįstu pakelti galvą ir kukliai, bet nuoširdžiai pabučiuoti Jus, Mielos Mamos, Žmonos, Sesės!

Darius Chmieliauskas